

Vladimír T. Gottwald
SEDMÉ PEKLO

(Infernální halucinace)
(bezvýsledný cestopis)

CESTA

Schody
Dlouhé schody
Schody dolů
Půjdem
Půjdem spolu?
Určitě jednou půjdem dolů

Půjdem
Tělo už bolí
A půjdem my
A půjdou volí
A budem zdrávi
A půjdem my
A půjdou krávy
Určitě jednou půjdem dolů

Říkám
Že půjdem
Žádný spěch
Až půjdeme
Pak na schodech
V té tlačnici
I prvoci
A nálevníci
A podvodníci se poženou
Až půjdeme
A s hubou vzteky staženou
Či křečovitým
Úsměvem v líci

I statistici
A matrikáři
Až půjdeme
Strnulí v tváři
Jak hráči podvodní u stolu
A půjdeme
Určitě jednou půjdem dolů

A půjdem
S hlavou sklopenou
Půjdem
A pak nás poženou
A padat budem se schodů
Z pochopitelných důvodů
To že nám nohy podrazí
PŮJDEM
A ubude nám nesnází
A půjdem přesto
Zamračení
Zachmuření
Jak ti Co z donucení
Se na poslední chvíli žení

A schodiště své schody cení
A PŮJDEME
Vždyť nic to není
A jednou Všichni Půjdem Dolů

Jen koukat budem nejistě
Dopředu
Dolů
Do daleka
Dopáleně
Že netušíme Co nás čeká

Až půjdem tam
Kam všichni chodí
Už bez vzdoru
A ten Který se osvobodí
Po schodech stoupá nahoru
Proti nám

Má úcta , pane Dante!

PŘEDPEKLÍ

Už jdu i já
Z těch schodů
A koukám zpět
POZOR !
Neměl bych chodit pozpátku
Zakop' jsem
Drncám po zadku
A snad to má i výhodu
Že nohy se mi neunaví
I to je blbost!

Nač si šetřit zdraví
Když už mi teď tak málo zbývá
A tlama plná schodů - zubů
Věčností zívá
Že je to peklo?
No A Co?
.len žádný vztek
A žádnou hysterii
Snad by Se řeklo
Či aspoň já Bych tiše řek'
Že zdánlivě
Snad
Ještě žiji

Ale dost!
Skutečnost
Je jiná
(Je-li to ještě Skutečnost)
Či je to Sen
Že před soud jdu
A odsouzen
Že budu určitě
Jen nevím k čemu
SE ŠTÍTEM NEBO NA ŠTÍTĚ?
Uvažování nemá cenu

Tak proč se tam Já vůl
Tak ženu?

Se štítem?
Nebo na štítě?
Jak bude to stát v pergamenu
Z mé vlastní vydělané kůže?
Určitě Na štítě
Jak jinak dopadnout
                    To může
Když soudce s keserem
Řek'
                    Že lidstvo Bez výjimky
Má úbytě

Bez výjimky?
To známe ,
,Výjimky neznáme úplatky neberem!'
(A příliš se s tím
nepatláme)

A vůbec
Všichni budou zticha
A teď
Po jednom na pramici
                    Usednout
Ruce na kolena

Ohyzdnou starou převoznici
Jež zručně bidlem
                    Vodu píchá
Je prosím Charónova žena
(Charón měl totiž noční šichtu
A nyní klidně vyspává
A tiše oddává se snění)

A já jen podotknout chtěl bych tu
Že tohle žadnopádně není
Jen turistická výprava

Do krásné země

Zapomnění

PRVNÍ PEKLO

Přistání
Teď už každý po svých
A po svých jděte
Kam chcete
Klidně na vše strany
Se na tom břehu rozejděte

Nakonec stejně nesejdete
Se jinde
Než u staré brány
Na které napsáno je přísně:
,,KDO JSI SEM VLEZ
TAK MÁŠ HOLT PECH!'

A pod tím ještě drobnopisně:
,,Jestli to nevíš, tak jsi zdech!'

Vešel jsem
Tedy vlastně vlez
A čekal pláč
                    A zubů skřípot
A děsný vzlykot
Děsný děs

A zatím?
Nic
CO JE TO
                    PROSÍM
ZA PEKLO?

Tady by přece měl být hic
A zatím zima
Jako v psírně

Zas další iluze nám mizí

Jen tak
Aby se neřeklo
Zatopí občas
Ale mírně
Zřejmě tu mají taky krizi

Však hřišníci tu jsou
A spousta
Třeba ten
Který vyschlou kost
Tu chroustá
Za živa býval labužník

A vedle
To je nádhera!
Jsou pivaři
Ti v blátě leží
A chlemtaj' z louží
Jak by svěžím
Pivem
Byla ta louže kalná
A byť představa nereálná
To je
Jim tváří ku tváři
V tom blátě
Leží vinaři
Co druhák draze prodávali
Za prvák
Ať se jim tam válí
Dobře

A ať každé ráno
Jim toho bláta budiž přáno

A kousek dál
U téže cesty
Můj přítel Pavel
Oblečen
Do bláznovské svěrací vesty
Se v tomtěz blátě vyválí
To za to
Že psal na mé texty
Melodie tak pochybené
že se snad zpívat nedaly

A pak přátelé taxikáři
Si to po téhle cestě kalí
Urputný mají výraz v tváři
A za svůj nepatrný hřích
Že tu a tam připočítali
Teď

Aby tady věčně jeli
V maličkých autech šlapacích
Svou

Dlouhou
Nekonečnou Rallye

Kolem se občas cosi mihne
(Prý je to lidskou bytostí)
Jakási divná čára
Hbitá

Tak
že i barvy měnit stihne

To nadsvětelnou rychlostí
Kolem nás Albert Einstein lítá

PEKLO V POŘADÍ DRUHÉ

To vše však byl
len první stupeň pekla

Nás vedou dál

(Už je nás míň)

Kolem nás horká láva tekla
Pak přišla zasedací síň
Kde ti

    Kdo rád kecá
Do toho Čemu nerozumí
Před sebou velký mikrofon
A kolem reprobodny mají
A geniální nápady
Co do těch mikrofonů řvou
Ze všech stran Najednou
Hlasitě na ně dopadají
Jak tvrdé rány do brady

O kousek dál pak začíná
Světélkující bažina
Kde umělecké kritiky

    Lze vidět

        Zabořené

            Stát

Jak pokouší se o romány
Nebo čtou vlastní kritiky
A na ty svoje staré články
Kritiky nové musí psát

PEKLO TŘETÍ

A šli jsme dál

Dál

Do prokletí

A byl to pekla stupeň třetí

Kde hníjí páni někteří

S obloukovitou páteří

A v koutě brečí

Donašeči

A šplhouni tam po laně

Šplhají angažovaně

    Na větev

Kterou dogmatici

Jim zatím tupou pilou řezou

    Pročež

Ti pilně šplhající

Nahoru nikdy nedolezou

    A zatím

Pomaloučku hoří

V ohništích mystifikátoři

Podvodníci

A hochštapleři

A pomalu se rozhovoří

A za trest

    Navzájem si věří

A plutokrati - kaskadéři

Kariéristi - amatéři

Tam všichni po břicho se plazí

V plamenech

Do půl těla nazí

A že ten plamen značně kouří
Špinaví v tváři jsou od sazí

A marně svoje oči mhouří
Otrlí sadističtí vrazi
S obočím
    Vesměs ohořelým

A vprostřed hrobového ticha
S pohledem mírně rozněžnělým

Rozparují si

    Vlastní břicha

ČTVRTÉ PEKLO

A pak už nic
A v cestě teď
Nám stojí převysoká zeď

    Zeď chladná
Chmurná
Nečinná
Zeď Kterou ptáci nepřeletí

Zeď
    Kterou končí peklo třetí
A peklo čtvrté začíná

A za tou zdí je krajina
Naprosto rovná
Placatá
Bez stromů

    Bez vody
        Bez bláta
Bez lidí
Ohromný udusaný mlat
Bez domů
    Bez zdí
        Bez zvířat

BEZ LIDÍ

A bez konce modré nebe

Bez půvabu
    A bez naděje

A bez lidí
A vzteky bez sebe

Až po štrapáci
Nekonečné
Kde nikoho už nevidí

Vždy jediný jen jedinec

Který tam musí zůstat věčně

VĚČNĚ SÁM
A VĚČNĚ OSAMĚLÝ

A věčně sám

Někteří lkali
Druzí kleli
A blouznili
A pak se smáli
A vyzvraceli
Ze sebe svoje
Vědomí

Však za chvíli
Se vrátilo
A s vědomím i svědomím

A děs je bral
A křeč je brala
A prázdná dlaň se zatínala
Do země
Do vlasů
A nehty sama do sebe
A prázdné oči
I nebe
A v těch očích je beznaděj

Tak teď se třes
A teď se chvěj !

Takový trest se totiž žádá

Pro ty
Kteří na cizí záda
Lezou
A po těch zádech nahoru
A výš
A VÝŠ!

A na obtíž
Jim potom jsou ti pod patama

A kráčí dále
VÝŠ
A VÝŠ!

Překonávají zemskou tíž
A pro ty
Jimž na zádech stanou
Mají jen botu okovanou

Zatímco
Směřem nahoru
Se vlísají
A vlízají
Do správných zadních otvorů

A teď jsou tady
Bez idejí
A bez ideje
Bez zásad
A bez zásady
Bez nadějí
A bez naděje
A kabát mají z beznaděje

Bez nálad
A bez nálady
A bez naděje

UŽ PÁTÉ PEKLO

A ani v tomhle děsném kraji
Kde hrůza je být
I jen chvíli

Mě moji strážci nenechají
A nevím
Kdy dojdeme k cíli
Který tu pro mě přisoudili

Vedou mě dál
A do kroku
Si pobrukují

Páté přes deváté

Requiem v rytmu jazz-rocku

Tady je prosím peklo páté
A snad bych se měl bát
Však strach
Jsem trochu předržel

A bohudík
(Či bohužel?)
Mě zas pomalu vyvádějí
Z dalšího pekla beznadějí

BEZ NADĚJÍ

Takže vězte:
Zřejmě ještě

Tu někde bude peklo šesté

... A PEKLO ŠESTÉ

Co je dál?

COŽE JE DÁL?

To bych se popsat neodvážil
A i kdybych se jak chtěl snažil
Tak stejně bych ho nepopsal

Nemám slova
Ani kdybych se učil znova
Mluvit
A psát

A byť jsem měl
Dojem
Že jsem strach předržel
Tak začal jsem se znova bát
A slova:

Hrůza
Děs
A Běs

Nejsou už ani
Slabý odvar toho
Co viděl jsem
Když jsem tam vlez‘

A Běs je nula
Děs je nic
A Hrůza jenom k pousmání

A víc už nic

Se nedá říct

KONEČNĚ PEKLO SEDMÉ

A šli jsme dál

A dál

A DÁL

A ani tam jsem nezůstal

A dál

A DÁL

A potom řeka

Za níž prý sedmé peklo čeká

Čeká

Kdoví na koho

Plůteček nízký

A pak vrátka

V křoví pak čeká

Lod'ka vratká

Lod'ka

Tak sotva pro jednoho

(Jen těžko poznat Že tu je)

S přídí do houští ostříc skrytou

A najednou vidím sám sebe

Že jsem to já

Kdo vesluje

Přes smutnou vodu tušovitou

A jsem už sám

A sám dál pluji

Bez doprovodu

A za chvíličku přistávám

A po břehu si bůhvíkam
Zarostlou stezkou vykračuji

Tuhletu cestu nějak znám

A nevím
Proč jsem bez nálady

Snad bojím se
Že zrak mě mámí

Když pomalu už poznávám

Kde jsem

KDE JSEM?

Už zase tady

S vámi

Volyně, 1977

Vladimír T. Gottwald
SEDMÉ PEKLO
(Infernální halucinace)
(bezvýsledný cestopis)

poprvé vydal VAKUKOK 1997

Vladimír T. Gottwald (*8. 9. 1954)

Prozatímní osudy pošumavského rodu V. T. Gottwalda plynuly poklidně. Asi jakotok řeky Zambezi mezi Zimbabwou a Zambií, tedy v oblasti Viktoriiniých vodopádů. V průběhu posledních čtyřiceti let Vladimír prošel několika školami, maturoval na gymnáziu ve Strakoniciích, tři a půl roku strávil ve vojenské uniformě, rok a půl v lesácké, zdárně přežil dvě manželství, jednu nešťastnou lásku, podmíněný trest a vyloučení z vysoké školy (1975, rehabilitován 1992), krátké působení v kulturním středisku a ještě kratší pedagogické, rozvážel zboží snákladákem, vykládal vagóny, byl vrchním číšníkem v luxusním zámeckém hotelu i jedním z mála českých redaktorů Top Heraldů, žurnalista, fejetonista a sloupkař.

Především se však těší (a poněkud i žije) divadlem. Jako herec - zprvu amatérský - byl u zrodu proslulého Studia Volyně, později agenturní Divadlo zabranou Šumavy, angažmá v Městském divadle v Kolíně, nyní Divadlo Šumperk, filmy i TV. Malíř a kreslíř, kreslený humor publikuje od roku 1990 (Občanský deník, Herald, Astra, Halloman!..., výstavy Šumperk 1992, 2002, Jeseník 1993, Brno 1995), reportážní snímky, fotoportréty, akty a divadelní fotografie publikuje od r. 1990.

Verše a povídky mu poprvé začaly vycházet v sedmdesátých letech minulého století (Kaprapísku, 1977 - česky nevyšlo), poroče 1989 vydává v Česku, za vrchol světovoby považuje pohádkovou knížku Šmajdovinky (2002). Skvěle vaří, píše postabsurdní dramata a komedie, čte rozhlasové pohádky, devatenáctý rok abstinuje, přispívá do několika periodik a rediguje Noviny z divadla, ve volném čase konzumuje neuvěřitelná kvanta literatury, cigaret a kávy.

Thomas Wieser

2004